

41

Forslag til lov

om

forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Fremsat i folketinget den 13. november 1951 af minister for handel, industri og søfart *Rytter*).

§ 8 i lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs, jfr. lov nr. 212 af 29. april 1940, lov nr. 651 af 17. december 1940 og lov nr. 140 af 31. marts 1949, udgår. Med denne ændring forbliver loven i kraft indtil udgangen af året 1952.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 140 af 31. marts 1949 forlængedes lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs indtil udgangen af året 1951.

Der er indenfor de interesserede eksportør- og importørkredse enighed om, at det under de nuværende forhold vil være nødvendigt at opretholde instituttet. Fra en del af garantierne er der imidlertid fremsat ønske om en ændring af instituttets kapitalgrundlag. Under hensyn hertil foreslås det, at lovens gyldighedstid kun forlænges med eet år. I løbet af dette år vil der da blive foretaget en nærmere undersøgelse af mulighederne for ændringer i instituttets kapitalgrundlag.

Samtidig foreslås det at lade bestemmelsen i lovens § 8 udgå. Efter denne bestemmelse skal instituttet ophøre at tegne forsikringer, såfremt Danmark kommer i krig. En sådan bestemmelse kunne være naturlig i 1939, men synes ikke stemmende med de nuværende forhold. Idet bemærkes, at den tilsvarende bestemmelse i loven om krigsforsikring af skibe blev ophævet, da krigsforsikringen af skibe blev reorganiseret ved lov nr. 130 af 31. marts 1949, foreslås det at lade bestemmelsen udgå også af loven om krigsforsikring af varer til søs.